

Mrak

U skrovištu mračnom
kroz malu rupicu gledam
Nemir, strah, plač i jauk
To je sve što vidim i čujem

Čak i danju ja vidim samo mrak
Sunca više nema
kao da mu je nestao svaki trag

Ne znam gdje mi je majka
nit znam gdje je otac moj
Ne znam ni gdje sam ja
nit kamo ide ovaj život moj

Mrak
to je jedino za što znam
Sunca više nema
Nestalo je
ne vidiš mu više trag

Lorena Špionjak, 1. g

Odlaziš

Odlaziš negdje daleko,
Gdje se sjećanja bore s tišinom i tamom,
Gdje vjetar nosi jecaje izgubljenih duša.

Odlaziš,
Odlaziš sine dok ti suza tiho pada.
Ostajem sama i u meni nada.
Odlaziš, uz molitvu te pratim
Ostajem sama, u tišini patim.

Dora Lazić, 1. g

U tami jezivog mraka se budi
Dok se zvuk topova izdaleka čuje
Ratna vatra pali srca
Dok se nebo krvlju rumeni.

U ratnom vrtlogu, nada titra
Ljudi sanjaju o danu bez straha
I dok ratne zastave padaju na tlo
Duše preživjelih traže svjetlo zore.

Lea Gavran, 1. g

Početak rata

Sivo nebo, očaj i strah.

Neki se tješe da je to hir i da će proći,
ali onda plaču po noći.

Hladno je i magla je posvuda.

Djeca se još uvijek smiju,
a odrasli suze kriju.

Svi se boje i znaju da ništa ne mogu.

Al se i dalje mole Bogu
da je sve to hir i da će proći.

Dominika Plazanić, 1. e

Dijete moje

Gladna, krvava, jadna.

Sve sam to ja.

Gledam druge majke kako se boje,
ali ne za sebe nego za dijete svoje.

Tada se upitam gdje li je moje.

Diše li?

Gledam okrutne ljude koji se smiju i vesele
kao da su nevini,
kao da ih kod kuće
ne iščekuju kćeri i sinovi.

Gledam druge majke kako se boje,
ali ne za sebe nego za dijete svoje.
Kako da im kažem da nade nema.

Njihova djeca na nebu pored mene stoje,
a tu je i drago dijete moje.

Lara Nenadović, 1. g

Talibani u Afganistanu

Talibani nered prave u Afganistanu
poslali nas tamo da na mjestu stanu.
Ostaviše nas oni u Kabulu,
a ja bih volio da sam u Istanbulu.

Čujem u Hrvatskoj dobio sam dijete,
oni se tada nas granatirati sjete.
Skrivam li se od gorućeg sunca
ili od talibana što vatrenim oružjem puca.

S brda silazi kao da je igra,
svaki dan mi po živcima svira.
Ni kad se molimo mira nam ne daju,
neprestano po vratima crkve lupaju.

Filip Sokolović, 1. g

Krvavi bijeg

Silazim niz stepenice zgrade
kad ono, vani magla.
Gledajući kroz nju,
čujem pucanj.

Najednom,
osjetim nešto na svojoj nozi.
Pogledah dolje....
vidim krv.

U sebi si mislim,
kreće li opet rat?
Udaljavajući se od pucnjave,
čujem bratov plač.

Bježeći od rata,
upadam u rupu
i čekam da sve završi.
I, odjednom, tišina.

Marta Bumbić, 1. e

Logoraš

Bol, ljutnju, patnju.

Sve sam to osjećao u logoru.

Dok smo sjedili u blatu,
pucnjevi su se čuli.

Te sive uniforme,

ti laveži pasa,

ta brda odjeće, obuće, kovčega praznih.

Ti životi oduzeti.

Sjećam se žičanih ograda

koje nam ne daju van.

Tih drvenih baraka,

tog dima,

tih jecaja i

plača umirućih ljudi.

Luka Pandurić, 1. e

Posljednje riječi

Nije bitno jesi li star ili mlad,
u logoru je bitan rad.
Hladnoća. Glad. Jad.
Pucanj.

Poželim pobjeći, ali oko mene svuda žica.
U daljini staro, žuto svjetlo
ugasit će se kao danas mnogi životi.

Nema ovdje milosti,
samo tuge i slabosti.
Nemirne, neprospavane i duge noći.
I još toliko će proći.
Ne znamo što nas čeka.

Posljednji otkucaj sata,
dva vojnika na vrata.
Došao je sudnji dan,
volio bih da je ovo samo san.

Leona Dečko, 1. e

BLATNI REDOVI

Prešli su sve granice
Spalili scenarije i pokidali stranice
Prašina, pogibije
Prazne će biti sve stanice

Nećemo moći misli zarobiti
Morat ćemo zaploviti, otići,
znajući da će nas voda
kao vjetar pepeo odnijeti

Razdvojiti, posvojiti, odnijeti
kao dijelove prirode natrag u
Blatne, bijedne redove.

Oduvijek rođeni, vođeni, pobacani
Od Boga odricani,
Od majke izgubljeni
Imena odrubljeni
Blata ljubljani

Laura Kovačević, 1. e

Logor

Odlazak u nepoznato

Vlak

Čovjek na čovjeku

Zadah smrti

Lica umorna

Ugasli pogled

na bodljikavoj žici

Tamna noć

bez zvijezda

Drhtavo tijelo

bez pokrivača

u zimskoj noći

Gladna usta

Tifus

Plač

Jauci

Prazni kreveti

Cipele bez nogu

Odjeća bez ljudi

Prstenje bez prstiju

Umiranje

Dim

Put

Kolona smrti

Beznadno putovanje

Ljudskog ništavila

Čovjek

Zvijer

Logor

Tišina

I tu

u zakutku

nada

Put u nepoznato

Jutro

Obično

Koraci na stubama

Vojničke čizme

Vrećica u rukama

Miris toplog kruha

Prolivena šalica kave

I JA

Kolone ljudi

Pognute glave

Kundak na nečijim leđima

Plač novorođenčeta

I JA

Kolona

Glasovi

Mrtvac

I JA

Koraci

Oštri, odlučni

Spori, mekani

Umorni, izgubljeni

I JA

Vlakovi

Vagoni

Živi mrtvaci

Koferi

Otvoreni

Prazni

I JA

Vožnja

Gužva

Žeđ

Glad

Smrad

I JA

Put

Kolona

Velika vrata

Bodljikava žica

Ulazak

I JA

Klara Ana Mandić, 1. e